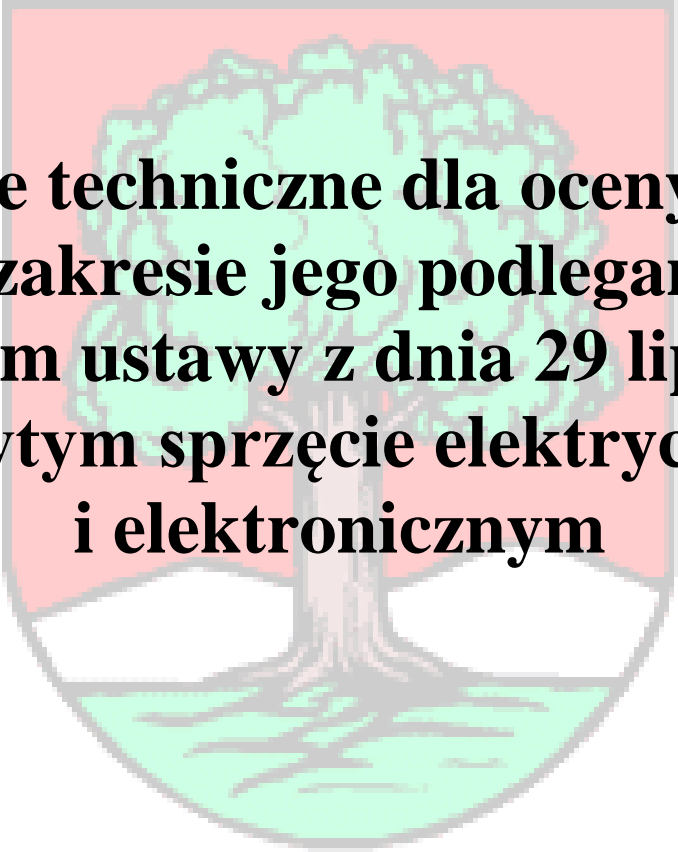

Projekt

Aktualizacja Planu Gospodarki Odpadami dla miasta Wałbrzycha na lata 2009-2012
z perspektywą do roku 2015

Załącznik nr 2

**Wytyczne techniczne dla oceny wyrobu
w zakresie jego podlegania
przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005
o zużytym sprzęcie elektrycznym
i elektronicznym**

Niniejsza informacja zawiera wytyczne dotyczące zasad klasyfikacji sprzętu elektrycznego i elektronicznego zgodnie z ustawą z dnia 29 lipca 2005 o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2005 r. Nr 180, poz. 1495), zwanej dalej ustawą. W/w ustawa stanowi transpozycję dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 34 i L 345 z 31.12.2003, str. 106; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 359).

Niniejsza informacja nie jest prawnie wiążąca, wyraża jedynie opinię Departamentu Gospodarki Odpadami w zakresie praktycznego stosowania przepisów ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Ustawa obejmuje swym zakresem sprzęt elektryczny i elektroniczny wprowadzany na rynek z przeznaczeniem zarówno dla gospodarstw domowych, jak i dla innych podmiotów. O objęciu przepisami ustawy określonego sprzętu nie decyduje jego przeznaczenie, lecz jednocześnie spełnienie następujących warunków:

1. Sprzęt spełnia przesłanki zawarte w definicji sprzętu zawartej w ustawie (art. 3 ust. 1 pkt 10),
2. Sprzęt nie został wymieniony w żadnej z 3 grup podlegających wyłączeniom
3. z zakresu stosowania przepisów ustawy (art. 2 ust. 3),
4. Sprzęt nie został uwzględniony w żadnym z kryteriów wyłączeń zawartych w załączniku do ustawy.

W ustawie został wprowadzony podział na sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych i przeznaczony dla innych podmiotów. Podział ten wiąże się z dodatkowymi obowiązkami nałożonymi na wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, np. obowiązek podpisania umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego lub wniesienia zabezpieczenia finansowego, umieszczenia informacji o systemie zbierania zużytego sprzętu itp.

Poniżej, przedstawione zostały wytyczne dotyczące klasyfikacji sprzętu elektrycznego i elektronicznego wynikające z przepisów ustawy.

Krok 1. Czy wprowadzany sprzęt należy do jednej z grup wymienionych w art. 2 ust. 3 ustawy, określających grupy sprzętu wyłączone z zakresu stosowania przepisów ustawy?

Jeśli wprowadzany sprzęt należy do jednej z grup wymienionych w ustawie jako grupy sprzętu wyłączone z zakresu stosowania przepisów ustawy, to nie podlega przepisom ustawy (art. 2 ust. 3). W ustawie wyróżnia się następujące grupy sprzętu:

a) sprzęt służący ochronie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli ten sprzęt jest przeznaczony wyłącznie do celów wojskowych

Przykłady sprzętu wyłączonego na podstawie przynależności do w/w grupy: celowniki laserowe, radiostacje wojskowe, elementy wojskowych instalacji radarowych, broń itp.

b) sprzęt będący częścią składową urządzenia, które nie jest sprzętem w rozumieniu przepisów ustawy

Przykłady sprzętu wyłączonego na podstawie przynależności do w/w grupy: sprzęt elektryczny i elektroniczny montowany fabrycznie w samochodach (np. fabryczne radia samochodowe, głośniki przeznaczone do danego modelu pojazdu wmontowane na stałe itp.). Tego typu zużyty sprzęt wraz z pojazdem wycofanym z eksploatacji podlega ustawie z dnia 20 stycznia 2005 r. o

recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. z 2005 r. Nr 25, poz. 202 i Nr 175, poz. 1458).

Szczególny przypadek nr 1: sprzęt elektryczny i elektroniczny stosowany w samochodach

Wyłączeniu, o którym mowa powyżej nie podlega sprzęt elektryczny i elektroniczny stosowany w samochodach, który nie jest zamontowany fabrycznie w samochodzie, tylko jest wprowadzany na rynek niezależnie od samochodu. Sprzęt będący produktem finalnym, podlega przepisom ustawy (np. radia samochodowe, głośniki, samochodowe zestawy głośnomówiące, ekrany LCD, odtwarzacze CD, DVD, zestawy do nawigacji satelitarnej, kompresory powietrza, lampki samochodowe, ładowarki do telefonów komórkowych, zegarki, kompasy, oświetlenie ozdobne itp.).

Sprzęt ten należy uznać za sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych.

Sprzęt wprowadzany na rynek z przeznaczeniem dla firm i wykorzystywany w celach zarobkowych np. taksometry, kasy fiskalne itp. należy uznać za sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych.

c) odpady promieniotwórcze w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. . Prawo atomowe (Dz. U. z 2004 r. Nr 161z późn. zm.)

Przykłady sprzętu wyłączonego na podstawie przynależności do w/w grupy: sprzęt skażony substancjami promieniotwórczymi lub zawierający substancje promieniotwórcze np. pojemniki służące do przewozu w/w substancji. Wprowadzający, wprowadzając na rynek sprzęt należący do jednej z w/w grup, nie jest obowiązany do posiadania wpisu do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Wprowadzający nie podlega przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. W przypadku gdy wprowadzany sprzęt nie należy do jednej z w/w grup, należy określić, czy wprowadzany sprzęt spełnia przesłanki wynikające z definicji sprzętu zawartej w ustawie.

Krok 2. Czy wprowadzany sprzęt spełnia definicję sprzętu zawartą w ustawie?

Definicja sprzętu zawarta w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym brzmi następująco:

Sprzęt - urządzenia, których prawidłowe działanie uzależnione jest od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych oraz mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych i zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1000 V dla prądu zmiennego oraz 1500 V dla prądu stałego, zaliczone do grup sprzętu określonych w załączniku nr 1 do ustawy (art. 3 ust.1 pkt 10).

W załączniku nr 1 do ustawy wymienia się następujące grupy sprzętu elektrycznego i elektronicznego:

1. Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego;
2. Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego;
3. Sprzęt teleinformatyczny i telekomunikacyjny;
4. Sprzęt audiowizualny;
5. Sprzęt oświetleniowy;
6. Narzędzia elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych, stacjonarnych narzędzi przemysłowych;
7. Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy;

8. Przyrządy medyczne, z wyjątkiem wszystkich wszczepianych i skażonych produktów;
9. Przyrządy do nadzoru i kontroli;
10. Automaty do wydawania.

Na podstawie definicji sprzętu, można wyłonić następujące cztery przesłanki, które powinien spełnić sprzęt, w celu uznania go za podległy przepisom ustawy:

- sprzęt powinien być urządzeniem.;
- prawidłowe działanie sprzętu jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub obecności pól elektromagnetycznych;
- sprzęt powinien być przeznaczony do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1000 V dla prądu zmiennego i 1500 V dla prądu stałego;
- sprzęt można wliczyć do jednej z grup określonych w załączniku nr 1 do ustawy.

a) przesłanka dotycząca klasyfikowania sprzętu jako urządzenia.:

W języku potocznym pod pojęciem urządzenia rozumie się mechanizm lub zespół mechanizmów służący do wykonania określonych czynności. Termin ten będzie się odnosić zarówno do urządzeń stacjonarnych, jak i niestacjonarnych.

Zatem urządzeniem będzie produkt finalny..

Produktem finalnym określa się urządzenie lub jednostkę (część składową) sprzętu, która spełnia swą bezpośrednią funkcję - zdefiniowaną przez producenta i zamieszczoną w instrukcji obsługi. Funkcja ta może być dostępna bez dodatkowych złożonych operacji technicznych takich, jak np. regulacja, wykonanie złożonych połączeń. Produkt taki posiada własną obudowę i ewentualne gniazda i połączenia.

(źródło: wytyczne do interpretacji dyrektywy 89/336/EWG z 3 maja 1989 dotyczącej kompatybilności elektromagnetycznej - dostępne na stronie internetowej pod adresem: http://ec.europa.eu/enterprise/electr_equipment/emc/guides/emcguide.htm).

Z punktu widzenia procesu zagospodarowania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie ma różnicy pomiędzy urządzeniami stacjonarnymi a niestacjonarnymi.

Zarówno w urządzeniach stacjonarnych, jak i niestacjonarnych znajdują się składniki niebezpieczne, materiały lub części składowe, które powinny być usunięte ze zużytego sprzętu zgodnie z zał. nr 2 do ustawy.

W ustawie nie ma rozgraniczenia pomiędzy urządzeniami stacjonarnymi i niestacjonarnymi, poza jednym wyjątkiem dotyczącym wyłączenia wielkogabarytowych narzędzi przemysłowych z zakresu stosowania przepisów ustawy.

Szczególny przypadek nr 2: wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia przemysłowe (kryterium wyłączeń zawarte w załączniku nr 1 do ustawy)

Poprzez wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia przemysłowe należy rozumieć urządzenia, które są wprowadzane na rynek z przeznaczeniem dla przemysłu i nie są przeznaczone do wprowadzenia na rynek jako ogólnie dostępne urządzenia. Instalacje przemysłowe można traktować jako wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia przemysłowe pod warunkiem, że elementy instalacji nie są wprowadzane na rynek jako pojedyncze urządzenia, niezależnie od pozostałych elementów instalacji.

Stacjonarność w/w urządzeń jest podyktowana konstrukcją urządzeń oraz funkcjami, które pełnią. Wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia przemysłowe pełnią określoną funkcję np. na liniach produkcyjnych, jednocześnie będąc ich integralną częścią. Należy nadmienić, iż montowane są przez profesjonalne ekipy monterskie.

Wyłączenie z zakresu stosowania przepisów ustawy w przypadku wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych należy motywować następującymi argumentami:

- cechą w/w urządzeń jest ich znaczna z punktu widzenia zagospodarowania odpadów masa, której najczęściej jedynie niewielki procent stanowią podzespoły elektryczne i elektroniczne. Podzespoły elektryczne i elektroniczne w w/w sprzęcie spełniają najczęściej funkcje sterujące i kontrolne. Podstawowe funkcje w/w sprzętu pełnią najczęściej układy hydrauliczne, pneumatyczne sterowane przez podzespoły elektryczne i elektroniczne;
- cechą w/w urządzeń jest długi czas zdatności w porównaniu do np. sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych lub drobnych podmiotów gospodarczych;
- cechą w/w urządzeń jest ich niewielka ilość egzemplarzy danego typu w porównaniu do np. sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych lub drobnych podmiotów gospodarczych;
- są przeznaczone dla przemysłu, co oznacza większą możliwość kontroli zagospodarowania zużytego sprzętu (np. odzysku) niż w przypadku gospodarstw domowych lub drobnych podmiotów gospodarczych.

Wprowadzający, wprowadzając na rynek wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia przemysłowe, nie jest obowiązany do posiadania wpisu do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Wprowadzający nie podlega przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Szczególny przypadek nr 3: urządzenia elektryczne i elektroniczne podłączane i pracujące w instalacjach oraz elementy instalacji

Dla urządzeń elektrycznych i elektronicznych podłączanych i pracujących w instalacjach, ustawa nie przewiduje wyłączeń z zakresu stosowania przepisów.

Urządzenia wprowadzane na rynek jako osobne produkty finalne niezależnie od pozostałej części instalacji, do której są podłączane i w której pracują, są sprzętem w rozumieniu ustawy.

Należy podkreślić, iż ewentualna złożoność operacji technicznych mająca na celu montaż urządzenia jest pojęciem subiektywnym i nie stanowi dodatkowego kryterium wyłączeń z zakresu stosowania przepisów ustawy.

Przykłady urządzeń podłączanych i pracujących w instalacjach będących sprzętem w rozumieniu ustawy: elektryczne podgrzewacze wody, pompy elektryczne w instalacjach wodno-kanalizacyjnych, kamery przemysłowe w instalacjach nadzoru przemysłowego, elementy aktywne infrastruktury sieci komputerowej, urządzenia do kontroli stanu instalacji elektrycznej, urządzenia klimatyzacyjne podłączone do instalacji klimatyzacyjnej, nadajniki radiowe, wzmacniacze podłączone do instalacji radiowej itp. Elementy instalacji, które, pomimo że są wprowadzane na rynek jako osobny produkt, nie spełniają poza instalacją swjej bezpośredniej funkcji cechującej produkt finalny, są częścią instalacji i nie są sprzętem w rozumieniu ustawy.

Przykłady elementów będących częścią instalacji i niebędących sprzętem w rozumieniu ustawy: kable, wiązki kablowe wymagające dalszej obróbki, łączniki elektryczne, liczniki energii elektrycznej, rozgałęźniki, odgałęźniki i inne elementy pasywne infrastruktury sieci telewizyjnej kablowej lub sieci komputerowej, podtynkowe i natynkowe gniazda elektryczne, puszki, wyłączniki różnicowe, bezpieczniki i wyłączniki instalacyjne, wkładki topikowe, wyłączniki nadmiarowe, przełączniki, ściemniacze do światła, maszty i słupy będące częścią instalacji antenowej, windy itp.

Ustawa nie przewiduje wyłączenia z zakresu obowiązywania przepisów urządzeń elektrycznych i elektronicznych, które wprowadzane są na rynek jako zestaw elementów, który po

zainstalowaniu stanowi produkt finalny spełniający definicję sprzętu zawartą w ustawie. Ewentualna konieczność montażu w/w urządzeń przez wykwalifikowaną kadrę instalatorów ze względów konstrukcyjnych bądź wymaganych uprawnień, nie zwalnia w/w urządzeń z zakresu stosowania przepisów ustawy.

Przykłady urządzeń, które są wprowadzane na rynek jako zespół urządzeń i są sprzętem w rozumieniu ustawy: zestawy telewizji satelitarnej, systemy klimatyzacyjne, wyciągi wentylacyjne, systemy alarmowe, systemy monitoringu.

Brak obudowy nie stanowi dodatkowego kryterium wyłączeń z zakresu stosowania ustawy, gdyż np. nie wszystkie części składowe sprzętu wprowadzane na rynek jako osobne produkty finalne są zamknięte w obudowach. Przykładem takich części mogą być części składowe komputera takie, jak: karty graficzne, płyty główne itp., które pomimo, że nie posiadają własnych obudów to są sprzętem w rozumieniu ustawy.

Szczególny przypadek nr 4: części składowe komputera i innych urządzeń będących sprzętem w rozumieniu ustawy

Poprzez komputery należy rozumieć zarówno jednostki stacjonarne, jak i przenośne (np. laptopy, notebooki, tablety). Z punktu widzenia zagospodarowania zużytego sprzętu nie ma różnicy pomiędzy komputerami stacjonarnymi i przenośnymi.

Części składowe komputera są wprowadzane na rynek jako produkt finalny niezależnie od pozostałych części składowych komputera i należy traktować je jako urządzenia elektroniczne. Co prawda w większości przypadków w/w urządzenia nie posiadają własnej obudowy, niemniej jednak ze względu na zawartość składników niebezpiecznych, materiałów lub części składowych, które powinny być usunięte ze zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (zgodnie z załącznikiem nr 2 do ustawy), nie powinny być wyłączone z zakresu stosowania przepisów ustawy. W/w urządzenia są częścią składową komputera będącego sprzętem w rozumieniu ustawy. Ustawa nie przewiduje wyłączenia w/w urządzeń z zakresu stosowania przepisów. W/w urządzenia są sprzętem w rozumieniu ustawy.

Analogicznie należy interpretować przepisy ustawy w stosunku do części składowych urządzeń innych niż komputery będących sprzętem w rozumieniu ustawy.

Części składowe komputera należy uznać za sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, a podmiot wprowadzający części na rynek podlega przepisom ustawy. Przykłady części składowych będących sprzętem w rozumieniu ustawy: obudowy komputerowe z zasilaczem, płyty główne, procesory, pamięć RAM, dyski twarde, napędy dyskietek, napędy CD/DVD, nagrywarki CD-RW/DVD-RW, karty dźwiękowe, karty graficzne, karty sieciowe, karty PCMCIA, karty telewizyjne, zasilacze, itp.

Sprzętem w rozumieniu ustawy są również akcesoria komputerowe takie, jak: myszki, tablety, klawiatury, przenośne nośniki danych, np. pamięci typu .pendrive., przenośne dyski twarde, pamięci typu flash, odtwarzacze plików MP3 itp.

Nie są sprzętem w rozumieniu ustawy takie nośniki danych, jak np.: dyskietka, płyta CD, CDRW, DVD, nośniki taśmowe itp.

Szczególny przypadek nr 5: okablowanie

Jeżeli kable są wprowadzane na rynek z myślą o zastosowaniu w instalacjach (np. kable na szpulach), to nie są sprzętem w rozumieniu ustawy.

W przypadku gdy kable wprowadzane na rynek są zakończone złączem (np. przedłużacze zakończone złączem męskim z jednej strony i złączem żeńskim z drugiej), to są sprzętem w

rozumieniu ustawy, gdyż stanowią produkt finalny, spełniający bezpośrednią funkcję. Okablowanie sprzętu zarówno wewnętrzne, jak i zewnętrzne znajdujące się w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, w momencie, kiedy sprzęt staje się odpadem, również staje się odpadem i zalicza się do masy zużytego sprzętu.

Szczególny przypadek nr 6: baterie

Baterie, podobnie jak okablowanie, wlicza się do masy zużytego sprzętu pod warunkiem, że w momencie, kiedy sprzęt staje się odpadem, znajdują się w sprzęcie. Po demontażu ze zużytego sprzętu za dalsze przetwarzanie baterii odpowiedzialny jest wprowadzający, który je wprowadził na rynek.

Baterie i akumulatory nie są sprzętem w rozumieniu ustawy.

Szczególny przypadek nr 7: tonery i wkłady do drukarki (z ang. cartridges)

Wkłady do drukarki, podobnie jak baterie, wlicza się do masy zużytego sprzętu pod warunkiem, że w momencie, kiedy sprzęt staje się odpadem, znajdują się w sprzęcie. Tonery i wkłady do drukarek wprowadzone na rynek jako osobne produkty finalne, niezależnie od drukarek, nie podlegają przepisom ustawy.

b) przesłanka dotycząca uzależnienia prawidłowego działania urządzenia od dopływu prądu elektrycznego lub obecności pól elektromagnetycznych, które może służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych:

Jeżeli wprowadzane urządzenie spełnia swoją bezpośrednią funkcję pomimo braku dopływu prądu elektrycznego lub obecności pól elektromagnetycznych nie jest sprzętem w rozumieniu ustawy i należy je wyłączyć z zakresu stosowania przepisów ustawy.

Jeżeli energia elektryczna służy jedynie do podtrzymania lub funkcji kontrolnych danego urządzenia i przy braku dopływu prądu elektrycznego urządzenie spełnia swoją bezpośrednią funkcję, to takie urządzenie również należy wyłączyć z zakresu stosowania przepisów ustawy.

Przykłady wyłączeń na podstawie niniejszej przesłanki: zabawki na baterie, okolicznościowe kartki z pozytywką, kuchenki gazowe z zapalarką piezoelektryczną, spalinowe kosiarki do trawy z zapłonem elektrycznym, silniki spalinowe z zapłonem elektrycznym, podświetlane stoliki itp.

Należy jednak podkreślić, że stanowisko dot. zabawek może się zmienić z uwagi na prowadzone prace na forum UE. Planowane jest objęcie przepisami wszystkich zabawek zawierających elementy elektryczne i elektroniczne.

Szczególny przypadek nr 8: urządzenia podłączane do instalacji elektrycznych i spełniające funkcje kontrolne i zasilające

Urządzenia, które są podłączane do instalacji elektrycznych i których bezpośrednią funkcją jest np.:

- kontrola dopływu prądu elektrycznego,
- detekcja napięcia stałego lub zmiennego,
- sygnalizacja optyczna dopływu prądu,
- kontrola ciągłości linii,
- kontrola naładowania lokalnych źródeł zasilania np. akumulatorów,
- zasilanie,
- generacja impulsów i przebiegów,
- przetwarzanie napięcia, w tym np. separacja galwaniczna obwodów,

- stabilizacja napięcia,

są sprzętem w rozumieniu ustawy.

Przykłady urządzeń, których bezpośrednią funkcją jest jedna z w/w funkcji, będących sprzętem w rozumieniu ustawy: skrzynki kontroli zasilania, generatory, stabilizatory, zasilacze, transformatory, itp.

c) przesłanka dotycząca przeznaczenia urządzenia do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1000 V dla prądu zmiennego i 1500 V dla prądu stałego:

Jeżeli urządzenie przeznaczone jest do pracy przy napięciu przekraczającym 1000 V dla prądu zmiennego i 1500 V dla prądu stałego należy je wyłączyć z zakresu stosowania przepisów ustawy. Przykłady wyłączeń na podstawie niniejszej przesłanki: przełączniki wysokiego napięcia itp.

d) przesłanka dotycząca zaliczenia urządzenia do jednej z grup sprzętu określonych w załączniku nr 1 do ustawy:

Załącznik nr 1 do ustawy zawiera 10 grup sprzętu zawierających wyszczególnione rodzaje sprzętu. W przypadku każdej z grup występuje rodzaj sprzętu określany jako „pozostałe urządzenia”.

Brak wyszczególnienia danego urządzenia na liście rodzajów sprzętu zawartej w załączniku nr 1 do ustawy nie zwalnia z zakresu stosowania przepisów ustawy, o ile urządzenie spełnia pozostałe przesłanki wynikające z definicji sprzętu zawartej w ustawie.

W przypadku, gdy dane urządzenie spełnia pozostałe przesłanki, lecz nie jest wyszczególnione jako osobny rodzaj sprzętu, należy zaklasyfikować dane urządzenie do rodzaju „pozostałe urządzenia” w grupie odpowiadającej danemu urządzeniu. Aby ocenić, czy wprowadzane urządzenie podlega przepisom ustawy czy też nie, należy wziąć pod uwagę, oprócz kryterium przynależności do jednej z grup wymienionych w art. 2 ust. 3 oraz kryterium zgodności z definicją sprzętu, dwa kryteria wyłączeń zawarte w załączniku nr 1 do ustawy.

Szczególny przypadek nr 9: lady, regały, witryny chłodnicze

Lady, witryny, regały chłodnicze przeznaczone do zastosowania w sklepach, zakładach mięsnych itp. są sprzętem w rozumieniu ustawy. W/w sprzęt należy zaklasyfikować do grupy nr 1 (Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego). Należy uznać w/w sprzęt za sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych. Należy podkreślić, że określenie gospodarstwa domowego. w tytule grupy dotyczy typu sprzętu, a nie jego przeznaczenia.

Krok 3. Czy wprowadzany sprzęt spełnia kryteria wyłączeń zawarte w załączniku nr 1 do ustawy?

a) kryterium wyłączeń odnoszące się do wielkogabarytowych, stacjonarnych narzędzi przemysłowych (opisane w niniejszym dokumencie jako szczególny przypadek nr 2)

b) kryterium wyłączeń odnoszące się do opraw oświetleniowych stosowanych w gospodarstwach domowych:

Oprawy oświetleniowe do lamp fluorescencyjnych stosowane w gospodarstwach domowych są wyłączone z zakresu stosowania przepisów ustawy zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy.

Oprawy oświetleniowe do lamp fluorescencyjnych przeznaczone do zastosowań innych niż w gospodarstwach domowych podlegają przepisom ustawy.

Oprawy oświetleniowe podłączane na stałe do instalacji (np. żyrandole, plafony) przeznaczone dla gospodarstw domowych nie podlegają przepisom ustawy.

Zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy, żarówki są wyłączone z zakresu stosowania przepisów ustawy.

Urządzenia oświetleniowe podłączane do instalacji poprzez gniazdko elektryczne podlegają przepisom ustawy. W związku z powyższym do grupy nr 5 należy zaliczyć np. lampki, reflektory, lampki choinkowe itp.

Krok 4. Czy wprowadzany sprzęt jest przeznaczony dla gospodarstw domowych?

Jeżeli wprowadzane urządzenie nie należy do żadnej z grup wymienionych w art. 2 ust. 3 ustawy, spełnia definicję sprzętu zawartą w ustawie oraz nie podlega kryteriom wyłączeń zawartych w załączniku nr 1 do ustawy, należy uznać, że jest sprzętem w rozumieniu ustawy. W konsekwencji wprowadzający na rynek taki sprzęt podlega przepisom ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Jeżeli wprowadzane urządzenie jest sprzętem w rozumieniu ustawy, to należy określić, czy jest wprowadzane na rynek z przeznaczeniem dla gospodarstw domowych. Jest to istotne ze względu na dodatkowe obowiązki spoczywające na wprowadzającym sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych. Sprzęt nie jest przeznaczony dla gospodarstw domowych, jeżeli łącznie spełnia następujące warunki:

- jego głównym odbiorcą jest przemysł, firmy, przedsiębiorstwa, instytucje,
- jego konstrukcja i funkcje nie uzasadniają zastosowania w gospodarstwach domowych,
- nie jest wprowadzany na rynek z myślą o detalicznych nabywcach.

W przeciwnym wypadku sprzęt należy uznać za przeznaczony dla gospodarstw domowych.

Należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy za zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych należy uznać również zużyty sprzęt pochodzący z innych źródeł, który ze względu na charakter i ilość jest podobny do zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

Przykłady zużytego sprzętu, który należy również uznać za zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstw domowych ze względu na charakter i ilość: zużyty sprzęt będący na wyposażeniu firm np. komputery, czajniki bezprzewodowe, lampki itp.

Materiał ten został przygotowany przy pomocy i wsparciu Centrum Doskonałości Recyklingu Materiałów, Politechnika Wrocławska, Wybrzeże Wyspiańskiego 27, 50-370 Wrocław (www.recykling.pwr.wroc.pl).